

нята, какъ ми, кой тѣж доведе тая минута тука
и защо проливашь толкова горчивы слъзы?
Марія разказа какъ ѿ испадиха отъ сельщина-
та съ укорително безчестіе.

Графинята е дослуша съ удивленіе и каза:
» Наистина Богъ мя приведе благополучно въ часъ-
атъ у когото скръбъта ти бѣ голѣма и когато
призоваваше помощтъж му като проливаше го-
решы слъзы. Ето че ся потвърдѣва чудесно
онова което говорихъ преди мало, че Богъ при-
врща на добро зло то което вразитѣ ни искатъ
да ни сторатъ. Злоправната сельчанка сѣкаше
че ще ти докара несчастіето като тѣж испадн
изъ къщата си, но противъ желаніето ѿ и безъ
да знай тѣж управи въ обитѣята ми и въ — на
родителитѣ ми. Желаніето и на двѣтъ ти докара
благополучіето, защото лъжата Еристіана и не-
праведното подозрѣніе на сельчинката съединиха
ся за окончаніето му.

» Но время е вече да си ида. Родителитѣ ми
мя чакатъ. Ела любезна Марію, азъ ща вѣ-
че да ся раздѣла отъ тебѣ и утрѣ ще дой-
дешъ съ насъ. »

Марія която размысляваше съ голѣма горестъ
че нѣмаше вѣчь да дойде тамо, протисна като
проливаше слъзы, съ драгоцѣннѣятъ гробъ, отъ
когото неможеше да ся отдѣли. Графинята я
хвана полегка подъ мышницата, ела ела любезна
Марію, взѣми това пан ерче, което ще е вѣчешъ
на тебѣ помятъ за отцѣтъ ти. Да повлеме ж